

Mijn spirituele ervaring

Soms overkomt je iets buitengewoons, iets wat je niet kunt verklaren, maar wat een onuitwisbare indruk op je maakt. Iedere week vertelt een lezeres over haar spirituele ervaring, hoe ze die heeft beleefd en wat ze ervan heeft geleerd.

"Ineens rook ik haar parfum"

Ellen (46): "Mijn schoonmoeder was altijd een echte dame met mooi gekrulde haren en gelakte nagels, en ze ging nooit zonder parfum de deur uit. Mijn band met haar was sinds de komst van mijn zoon en dochter alleen maar versterkt. We waren bijna burens; er zat maar één huis tussen dat van ons en mijn schoonouders. Het was niet zo dat we de deur bij elkaar plat liepen, maar ik genoot er wel enorm van om te zien hoe gek mijn schoonmoeder was op haar kleinkinderen. Ze was 65 toen ze de diagnose eierstokkanker kreeg. De artsen zeiden in eerste instantie meteen dat ze niets meer voor haar konden doen. Behandelingen waren niet mogelijk, binnen een jaar zou ze overlijden. Na een maand veranderden de dokters echter van gedachten en kon mijn schoonmoeder toch chemokuren volgen. Ze heeft er zes gehad, met alle bijkomende gevolgen. Misselijkheid, vermoeidheid, het was ontzettend naar om te zien hoe ziek mijn schoonmoeder zich voelde.

Terwijl zij vocht tegen kanker, raakte ik zwanger van ons derde kindje. Weer een paar maanden later werd duidelijk dat mijn schoonmoeder de strijd niet zou winnen. Al had ze al vijftien kleinkinderen, ze was er enorm verdrietig over dat ze het zestiende niet geboren zou zien worden. Speciaal voor haar informeerden mijn man en ik tijdens een echo wat het geslacht van onze nieuwe baby was. Bij onze andere twee kinderen wilden we dat niet weten, maar deze keer wilden we het delen. Helaas was het niet goed te zien. Wel hebben we het geboortekaartje al laten maken. Zonder naam erop, maar zo kon mijn schoonmoeder toch vast de voor- en binnenkant zien. Ze mocht het van ons aan iedereen laten zien; zo kon ze toch nog meeleven en tenminste iets van dit kindje vasthouden. Tijdens mijn schoonmoeders ziekbed ging ze een aantal keer naar bijeenkomsten van het medium Jomanda in Tiel. Mijn schoonzus en ik gingen soms mee. Hoewel mijn schoonmoeder zelf niet werd uitgekozen voor een healing, maakten die bijeenkomsten toch veel indruk op ons. Sommige mensen begonnen heel erg te huilen of vielen zelfs letterlijk van hun stoel. Blijkbaar gebeurde er écht iets met hen. Op de een of andere manier deden de bijeenkomsten ook iets met mijn schoonmoeder; in het begin van haar ziekte was ze erg opstandig, maar de bijeenkomsten gaven haar troost en ze vond er berusting.

Eén van de laatste weken van haar leven wees mijn schoonmoeder mij er nog op dat onze buiken tegelijkertijd dikker werden. 'Bij mij is het alleen vanwege die narigheid en bij jou vanwege de chemokuren', zei ze. Een jaar nadat de diagnose werd gesteld, overleed ze, ondanks de chemokuren. Ik was op dat moment zeveneneenhalve maand zwanger. Een verdrietige tijd volgde en toen ruim een maand later onze jongste zoon werd geboren, misten we zijn oma heel erg. Drie maanden later was het Goede Vrijdag en mijn schoonvader en -zus gingen weer naar Jomanda in Tiel, waar je die dag een bloem kon neerleggen ter nagedachtenis aan een overledene. Ik was thuis met de baby en was daar verder niet mee bezig. Tot ik ineens heel sterk het parfum van mijn schoonmoeder rook! Ik heb iets met geuren, ik kan me een geur die ik jaren geleden heb geroken nog precies voor de geest halen. En nu rook ik ineens dat parfum, dat ik sinds het overlijden van mijn schoonmoeder niet meer om me heen had gehad. De tranen stroomden over mijn wangen. 'Ik weet dat u naar uw kleinzoon komt kijken', zei ik hardop. 'Dit is hem!' Even later kwam mijn man uit zijn werk en vertelde ik wat er was gebeurd. Hij vond het heel bijzonder. Ook belde ik mijn schoonvader en -zus, die allebei emotioneel reageerden. Het tijdstip waarop ik het parfum van mijn schoonmoeder had geroken, bleek precies overeen te komen met het moment dat zij de bloem voor haar hadden neergelegd. Mede door deze gebeurtenis ben ik ervan overtuigd geraakt dat een menselijke ziel als iemand is overleden toch hier op aarde kan blijven, als hij nog iets te doen heeft. Voor mijn gevoel wilde mijn schoonmoeder per se haar jongste kleinkind nog bezoeken."

Heb jij ook een bijzondere, spirituele ervaring gehad en wil je daarover vertellen? Mail in het kort jouw verhaal naar info@vriendin.audax.nl o.v.v. 'Mijn spirituele ervaring' en misschien neemt Vriendin contact met je op.

